

دهم آبان ماه سالروز شهادت آیت الله قاضی طباطبایی رحمه الله

نگاهی کوتاه به زندگی آیت الله قاضی طباطبایی رحمه الله

آیت الله سید محمد علی قاضی طباطبایی فرزند آیت الله حاج میرزا باقر، در سال 1331 هـ. ق در تبریز و در یک خانواده اصیل دیده به جهان گشود. او تحصیلات مقدماتی علوم دینی را از پدر بزرگوار و عموی گرمی اش، آیت الله میرزا اسد الله در تبریز فرا گرفت و در سال 1347 هـ. ق در هنگام قیام تبریز به اتفاق پدرش توسط رضا خان به تهران تبعید شد. بعد از انقضای مدت تبعید در تهران، ایشان را به همراه پدرش برای یکسال دیگر به مشهد تبعید کردند و در طول این مدت به دستور رضا خان پهلوی خانه ایشان را با خاک یکسان کردند و به خیابان تبدیل نمودند. آن انسان الهی پس از ماه ها دوری از وطن، به تبریز مراجعت نمود. در سال 1359 هـ. ق به حوزه علمیه قم عزیمت نموده، مشغول ادامه تحصیلات دینی شد. او در قم از محضر مراجع عظام، آیت الله حجت، صدر، بروجردی، گلپایگانی و امام خمینی - رحمه الله - کسب علم نمود. آیت الله قاضی طباطبایی پس از ده سال تحصیل علوم دینی در قم و کسب فیض از محضر مراجع و علمای بزرگ، راهی نجف اشرف شد و در آنجا به محضر علمای بزرگی چون آیت الله حکیم، آیت الله عبد الحسین رشتی، میرزا باقر زنجانی، آیت الله بجنوردی و علامه محمد حسین کاشف الغطاء شتافته و از کوثر زلال حوزه علمیه نجف جرعه ها نوشیده و ذخیره ها اندوخت و پس از رسیدن به مراتبی از علم و معنویت در سال 1372 ق به ایران بازگشت و در تبریز اقامت گزید.

با اوج گیری نهضت اسلامی به رهبری حضرت امام خمینی رحمه الله در سال 1342، شهید قاضی طباطبایی با حضور فعال خویش در صحنه های مبارزه با رژیم پهلوی، در جهت تحقق اهداف متعالی رهبر انقلاب حضرت امام خمینی رحمه الله گام های مؤثری برداشت. همین فعالیت ها باعث شد که رژیم شاه او را دستگیر کرده و در زندان قزل قلعه محبوس و سپس به شهرهای بافت کرمان و زنجان تبعید نماید. فشارهای روحی و جسمی رژیم بر ایشان باعث شد که شدیداً بیمار شده و به مدت سه ماه در بیمارستان بستری گردد. او پس از بهبودی به عراق تبعید شد و پس از پایان دوران تبعید به ایران بازگشت و دوباره در تبریز سکونت اختیار کرد و هرگز دست از مبارزه و فعالیت نکشید. پس از پیروزی انقلاب اسلامی، آیت الله قاضی طباطبایی در مقام نمایندگی امام خمینی رحمه الله در آذربایجان و امامت جمعه تبریز به خدمات ارزنده خویش ادامه داد و زحمات بسیاری را در جهت پیشبرد اهداف انقلاب اسلامی متحمل شد. تا اینکه سر انجام در دهم آبان سال 1358 ش در روز عید قربان، قربانی اسلام و قرآن شد.

آن شهید بزرگوار، آن روز هنگامی که نماز مغرب و عشاء را در مسجد شعبان به جا آورد و عازم منزل بود، به دست گروهک منحرف «فرقان» به شهادت رسید و با شهادت خود دنیایی افتخار نصیب اسلام و روحانیت کرد و یک جهان رسوایی برای دشمنان خویش به جای گذاشت.